

Kammarrätten

Rättsfall

Avdrag för rättegångskostnader

O — som innehaft anställning som försäljare hos ett A/B — upptog i sin deklARATION 1964 såsom intäkt av tjänst efter process mot bol tillerkänd ersättning jämte ränta med 20.462 kr och tillgodoförde sig avdrag med 30.326 kr för rättegångskostnader i processen.

TN medgav avdrag för rättegångskostnader med ett såsom skäligt ansett belopp av 20.000 kr.

Hos PN yrkade O avdrag för hela beloppet 30.326 kr och uppgav, att bol innan O uttagit stämning vägrat att överhuvudtaget utbetala någon lön, varför rättegång varit nödvändig för fastställande av hans tillgodohavande hos bol.

PN yttrade. I målet är utrett att O:s rättegångskostnader hänförde sig till mål, där enligt dom vardera parten skulle bära sina kostnader. Med hänsyn härtill och till omständigheterna i övr finner PN ytterligare avdrag för rättegångskostnader inte kunna medges.

Hos KR fullföljde O sin talan.

I sitt utslag anförde KR. O har uppburit honom genom rättegång tillerkända skattepliktiga intäkter med sammanlagt 20.462 kr. Av handlingarna får anses framgå, att beloppet inte kunnat utfås utan rättegångsförfarande. Kostnaderna är förty att betrakta såsom nödvändiga omkostnader för berörda intäkters förvärvande. Den omständigheten, att kostnaderna överstigit intäkternas belopp, kan icke föranleda ändrad bedömning härut-

innan. O äger förty erhålla avdrag för rättegångskostnaderna i deras helhet eller således med ytterligare 10.326 kr. (KR:s utslag den 16/12 1966.)

Anm.: Jfr RA 1938 ref. 34 och 1954 Fi 458.

Spörsmål i samband med anslutning till fjärrvärmeanläggning

En bostadsförening hade under 1963 fått anslutning av sin fastighet till en fjärrvärmeanläggning. I samband därmed hade leverantören utfäst sig att till föreningen årligen under tolv år med början 1963 utge ersättning med 873 kr såsom ”kompensation av kvarvarande kapitalkostnad för pann- och oljeanläggningen” i fastigheten.

I sin deklARATION 1964 hade föreningen vid beräkningen av nettointäkt av annan fastighet tillgodofört sig avdrag för bl. a. utrangering av oljeanläggningen med dess taxeringsmässiga restvärde minskat med ersättningen 873 kr.

TN, som vägrade utrangeringsavdraget, upptog ersättningen, 873 kr såsom skattepliktig intäkt.

Hos PN yrkade föreningen, att beloppet, 873 kr inte skulle beskattas.

TI yttrade beträffande beloppet 873 kr följande. Skattskyldigheten för detta belopp var beroende därav, att fråga var om en övergångsvis utgående rabatt å den av leverantören samtidigt debiterade ersättningen för värme i syfte att stimulera ägare av fastigheter att utan dröjsmål

övergå till fjärrvärme. Att rabatten beräknats på grundval av anskaffningskostnaden och den uppskattade återstående avskrivningstiden för den till följd av övergången till fjärrvärme utrangerade tidigare anläggningen var ett förhållande, som i och för sig saknade betydelse. Beloppet 873 kr måste med hänsyn härtill anses utgöra för föreningen skattepliktig inkomst.

PN anförde. Enär ifrågavarande ersättningar i skattehänseende få anses jämförbara med köpeskilling eller skadeersättning för ifrågakomna i byggnad ingående inventarier samt då sådan ersättning utgör för mottagaren skattepliktig inkomst endast under förutsättning att den utgör skattepliktig realisationsvinst, får den under 1963 av föreningen uppburna ersättningen, 873 kr anses utgöra icke skattepliktig inkomst.

Hos KR yrkade TI, att ersättningen skulle anses utgöra skattepliktig intäkt.

KR: ej ändring (utslag den 7/12 1966).

Anm: Till utveckl. av sin mening anförde en ledamot. Det är upplyst att den årliga ersättningen, 873 kr, beräknats med hänsyn till värdet å fastighetens värmeanläggning, vilken efter fjärrvärmesystemet införande blir onyttig. Det måste antagas att dyl ersättningar utfästs i syfte att vinna allmän anslutning till fjärrvärmesystemet och sålunda även av fastigheter med alltjämt värdefulla värmeanläggningar. För upplåtaren synes ersättningarna därför ha karaktär av kostnad för att vinna en önskad kundkrets, ett slags negativa anslutningsavgifter. Med hänsyn till beräkningssättet får ersättningarna för fastighetsägarna — såsom PN funnit — anses jämförbara med köpeskillingar eller skadeersättning för inventarier.

Beskattning av vinst i pristävling

L — ägare av ett sommartorp — vann under 1963 pris i en av en tidskrift anordnad tävling angående förslag till ombyggnad av ett torp. Priset innebar att tidskriften ställde upp till 10.000 kr till förfogande för inrednings- och arbetsmaterial under det att L och hans hustru skulle med egen arbetsinsats renovera torpet, sålunda utan lejd hjälp till andra arbeten än ev rör- och el-installationer samt murning av spis och skorstensstock. Makarna skulle ta hänsyn till tidskriftens önskemål ifråga om inredningsdetaljer och köksutrustning. Den invändiga renoveringen skulle i huvudsak vara avslutad före 1/10 1963. Kostnader utöver 10.000 kr skulle bäras av L.

I 1964 års deklaration hemställde L under rubriken Särskilda upplysningar och yrkanden, att beloppet inte skulle upptagas till beskattning.

TN höjde L:s inkomst av tjänst med 10.000 kr för "fritt byggnadsmaterial".

Hos PN yrkade L, att inte bli beskattad för beloppet 10.000 kr och i andra hand att skattepliktiga inkomsten skulle reduceras. L åberopade innehållet i ett intryck från tidskriftens kamrer, däri denne uppgav. Prissumman hade inte varit utbytbar mot kontanter. Tidskriften, som gjort en artikelserie om ombyggnaden till ledning för sina läsare, hade emellertid fordrat, att vissa delar av ombyggnaden skulle ske med material av hög standard. Bl a hade köksavdelningen genom dessa krav blivit dyrare än L i sitt förslag hade tänkt sig. Detta hade medfört, att färdigställandet orsakat dryga kostnader utöver prissumman. Det kunde antagas, att kostnaden för ombyggnaden inte låg inom ramen för vad L skulle varit beredd att på

en gång utge såsom ombyggnadskostnad för ett sommartorp.

PN yttrade. Som vinsten är att betrakta som vederlag för utfört arbete, finner PN, att den utgör skattepliktig intäkt för L och att den jml bestämmelserna i 42 § KL i sin helhet skall upptagas till beskattning. Det arbete, för vilket L erhållit ersättning i form av material till visst värde — vinsten — får anses omfatta dels uppgörande av renoveringsförslag, dels utförande av renoveringsarbeten enligt förslaget. Enligt L:s uppgift har förslaget utarbetats under 1963 och renoveringsarbetet, som påbörjats 1963, pågått till den 20/7 1964. Vidare har L upplyst att värdet av det under 1963 uttagna materialet uppgått till 9.446 kr, varefter för år 1964 återstod att uttaga 554 kr. Då torpet är beläget c:a 20 mil från L:s hemort, får han anses ha haft vissa resekost-

nader. Jämväl i övr får han förmodas ha haft en del avdragsgilla kostnader. PN, som finner skäligt uppskatta dem till 1.000 kr under 1963, bifaller såtillvida L:s talan, att av vinsten 8.446 kr beskattas för 1963.

Hos KR fullföljde L sin talan.

I sitt utslag yttrade KR. Vad i målet upplysts om med vinsten förknippad skyldighet att vid renoveringen i viss utsträckning använda dyrare material än eljest skulle ha behövts, ger anledning till antagande att den skattepliktiga intäkten inte uppgått till högre belopp än 8.000 kr, varav 7.556 kr belöper på 1963. — L får såsom PN funnit anses berättigad till avdrag för på samma beskattningsår belöpande kostnader med 1.000 kr. Av vinsten skall förty 6.556 kr upptagas till beskattning vid 1964 års taxering. (KR:s utslag den 16/11 1966)